

Eerste manifest

Trefdag
VAN HET **eco**socialisme

18 stellingen over het ecosocialisme

februari 2013

*"I want the vast majority - the only majority, that is: everyone - to be able to speak, read, listen, blossom and grow.
I've never understood struggle as anything other than a way to end harshness.
I took this path because I believe that it will lead us all to this permanent sweetness.
I'm fighting for this general, growing, inexhaustible goodness."*

Pablo Neruda, Chilean poet (*I Confess I Have Lived*, 1974)

Dit Manifest van de trefdag van het Ecosocialisme maakt de weg vrij voor een nieuw politiek project. Het sluit aan bij het international ecosocialistisch manifest gepubliceerd in 2002 en de Ecosocialistische Verklaring van Belem van 2009.

Dit Manifest was het onderwerp van breed debat op de trefdag van het Ecosocialisme die werden georganiseerd door de Parti de Gauche op 1 december 2012. Sindsdien zijn er 133 amendementen van meer dan dertig verschillende auteurs ontvangen en verwerkt.

De huidige synthese is een voorstel aan allen, organisaties en individuen, in Frankrijk en in de rest van de wereld, die zich interesseren in en zich identificeren met ecosocialisme.

Dit Manifest voor Ecosocialisme zal bediscussieerd worden gedurende het gehele jaar 2013. Dit zal aanleiding geven tot nieuwe debatten tijdens de tweede ronde van trefdag van het Ecosocialisme in december 2013. Het Frans comité dat deze trefdag organiseert bestaat uit Mathieu Agostini, Paul Ariès, Guillaume Etievant, Laurent Garrouste, Susan George, Janette Habel, Damien Joliton, Matthieu le Quang, Jacques Lerichomme, Michael Löwy, Laurent Maffeis, Corinne Morel Darleux, Arno Munster, Danièle Obono, Anita Rozenholc, ...In internationale verruiming is nu gaande, onder meer via België en het Verenigd Koninkrijk.

Alle informatie op permanente trefdag voor ecosocialisme zijn op: ecosocialisme.com

INHOUDSTAFEL

I. WAT IS ECOSOCIALISME?	3
1. Een concreet en radicaal alternatief	3
2. Het paradigma van het algemeen belang	3
3. Een politieke synthese voor Links	3
4. De vernieuwing van het socialisme	4
II. DE WEG UIT DE IDEOLOGISCHE IMPASSE	4
5. De leugen van het groene kapitalisme en het risico van een apolitiek milieubewustzijn	4
6. De sociaaldemocratische impasse	4
III. EEN NIEUWE POLITIEKE ECONOMIE IN DIENST VAN DE MENSELIJKE VOORUITGANG	5
7. Een economie ten dienste van de menselijke noden	5
8. Breken met traditionele denkpatronen	5
9. Anders produceren	5
10. De ‘groene regel’ wordt ons politiek kompas	6
IV. WERKEN AAN EEN ECOSOCIALISTISCHE OMWENTELING	6
11. De strijd moet zich verenigen	6
12. Strijd en verzet heruitvinden	6
13. Milieuplanning invoeren	6
14. Zonder een grondwettelijke vergadering is gelijkheid en een sociale republiek onmogelijk	7
15. Het is ook een cultuurstrijd	7
16. De obstakels van de liberale verdragen moeten weg	8
17. We voeren een internationale en universele strijd	8
18. Een democratische omwenteling of hoe de civiele revolutie de weg vrij maakt voor ecosocialisme	8

I. WAT IS ECOSOCIALISME?

1. Een concreet en radicaal alternatief. Ecosocialisme is geen utopie waaraan de realiteit zich moet aanpassen. Het is het beredeneerd menselijk antwoord op de dubbele impasse waarin de mensheid opgesloten werd omdat de huidige productiewijze en consumptie zowel de mens als de natuur uitputten.. Dit vraagt een radicaal denken en een radicaal handelen. We moeten naar de wortels van de problemen durven kijken. Wij vechten tegen de twee drijvende krachten van het huidig systeem: kapitalisme en productivisme. Kapitalisme herleidt alles tot koopwaar in de zoektocht naar nieuwe winstbronnen. Het is bijgevolg verantwoordelijk voor de toenemende sociale ongelijkheid en voor de steeds verdergaande globalisering, liberaal maar tegelijkertijd vernietigend voor de vrijheid. Het delocaliseren van vervuiling en van schade aan ecosystemen zorgt voor sociale- en milieu-dumping. Productivisme (met de bijbehorende zoektocht naar almaar meer consumptie) vernietigt onze natuurlijke bronnen en verstoort het klimaat. De ideologie van het consumerisme verheft materiële accumulatie tot een wetmatigheid. Almaar meer reclame genereert noden die nooit kunnen bevredigd worden. Wij wijzen naar de echte actoren die het systeem draaiende houden: de globale financiële oligarchie, regeringen onderworpen aan multinationale lobby-groepen zonder democratische controle, de verdedigers van een ongebreidelde concurrentie, het zogenaamde groene kapitalisme en de vrijhandel. Het ecosocialisme is een alternatief om de crisis te boven te komen en om het menselijk belang als prioriteit te stellen: zonder verwijl de rijkdom verdelen, een nieuwe economie baseren op de sociale noden, het matigen van de consumptie en de klimaatlast, de ecosystemen en de biodiversiteit bewaren..

2. Het paradigma van het algemeen belang. De mens maakt integraal deel uit van het ecosysteem. Dat was al zo voor de mens zich daarvan bewust werd. Beide kunnen niet gescheiden worden. Dat maakt dat we allemaal gelijk zijn in onze afhankelijkheid van dat ecosysteem. Ondanks al onze verschillen, geldt deze waarheid voor iedereen. Er is dan een belang dat ons verbindt met alle andere soorten: de bescherming van het ecosysteem dat leven mogelijk maakt. We kunnen dit belang alleen maar gaan invullen na een democratisch en collectief overleg. Dit overleg kan nooit vrij zijn wanneer sommigen gedomineerd worden door anderen of wanneer een elite een 'waarheid' oplegt aan de meerderheid. Het milieu-paradigma vereist democratie, sociale gelijkheid, secularisering en feminisme. Dat zijn essentiële voorwaarden voor een openbaar debat zonder oligarchische, dogmatische of patriarchale inmenging. Het is dan nodig dat elk van ons niet gaat bepalen wat goed is voor hem of haar zelf maar bekijkt wat goed is voor ons allen. Dit kan dan tot universele mensenrechten leiden, tot burgerschap als een plicht en tot de Republiek als noodzaak. Dat is dan het beredeneerde verband dat politieke ecologie verbindt met de universele sociale Republiek. Deze globale politieke theorie noemen we ecosocialisme. Het gaat over humanisme en over een socialistisch en concreet universalisme.

3. Een politieke synthese voor Links. Ecosocialisme is een nieuw politiek project. Het ecosocialisme betreft de éénmaking van een antikapitalistische ecologie en een socialisme bevrijd van de logica van productivisme (de valse noodzaak om almaar meer te produceren en te consumeren). Deze éénmaking laat toe dat de belangrijkste stromingen ter linkerzijde samenvloeien in een nieuw politiek paradigma. We hebben nood een maatschappelijk alternatief op het kapitalisme. Het geeft perspectief in de strijd voor een emanciperende samenleving waarbij zowel de vernietiging van het milieu als de uitbuiting van de mens door de mens wordt gestopt. Ons ecosocialistisch project houdt rekening met de noden van de mensheid en met de limieten van onze planeet. Het leidt tot nieuw denken over het sociale nut van produceren, over de wijze waarop we consumeren, over onze echte noden, over het nut van wat we produceren en over hoe we dat produceren.

4. De vernieuwing van het socialisme. Socialisme heeft altijd naar de emancipatie van de mens gestreefd. Dit veronderstelt de gelijke herverdeling van rijkdom, de democratisering van macht en de globale scholing van elke man en vrouw. Dit programma blijft ons programma. Echter, we weten nu dat emancipatie niet wordt bereikt door eindeloze groei: het ecosysteem laat dit niet toe. Deze vaststelling maakt het nodig om een nieuw model van vooruitgang te bepalen, een model dat breekt met het kapitalistische systeem. Onze productie- en ruilverhoudingen moeten herzien worden, evenals de inhoud van die productie en onze consumptiepatronen. Een dergelijke aanpak betreft derhalve de gehele sociale en politieke ordening. Het dwingt ons om opnieuw na te denken over wat menselijke ontwikkeling echt betekent wanneer we rekening houden met het behoud van het ecosysteem. Tegelijkertijd stellen wij een nieuwe bevrijdende strategie voor de toekomst van de mens voor.

II. DE WEG UIT DE IDEOLOGISCHE IMPASSE

5. De leugen van het groene kapitalisme en het risico van een apolitek milieubewustzijn. Onze ecologie is sociaal. Zij zet de historische strijd van links verder. Wij verwerpen de misleiding van een ecologie die verzoenbaar is met de liberale economie. Wij verwerpen het zogenaamde ‘groene kapitalisme’. De leuze van duurzame ontwikkeling is slechts een voorwendsel om nieuwe maximale winsten te zoeken, om de imperialistische dynamiek verder te voeden en om verder op korte termijn te denken. Wij verwerpen de conservatieve ideeën die de verantwoordelijkheid bij het individu leggen. Zo wordt immers de enorme verantwoordelijkheid van het productivisme uit de wind gezet. Dergelijke ideeën leiden ons weg van de strijd tegen de kapitalistische wijze van produceren en consumeren. Zo wordt geen erkenning gegeven aan de uitbuiting van de meest kwetsbare ontwikkelingslanden. Wij verwerpen een dergelijke ecologie die los staat van de werkende klassen. Zo blijven we verstoken van een serieuze kritische benadering van de wereldeconomie en van een sociale visie en bijgevolg blijven we ook verstoken van ecologische efficiëntie. Onze ecologie verbindt de ecologische kwestie systematisch aan een kritiek van het economisch systeem en van de sociale strijd, zodat alle burgers betrokken zijn.

6. De sociaaldemocratische impasse. Wij verwerpen de sociaaldemocratische doctrine waarbij elke herverdeling van rijkdom afhangt van de ontwikkeling van het BNP en van toenemende veralgemeende materiële consumptie. Enerzijds wordt de macht van het financiële kapitaal behouden en wordt verondersteld dat de herverdeling van rijkdom afhangt van “de voordelen van groei”. Men gaat zo voorbij aan de reeds verworven accumulatie. We weten dat de rijkdom er al is en wij hoeven niet te wachten om deze te herverdelen. Het enige dat deze herverdeling blokkeert is het hamsteren van deze rijkdom door kapitalistische instelling. Ook is de sociaaldemocratische doctrine gebaseerd op een model van eindeloze groei en dat is dodelijk voor de menselijke beschaving. Het BNP is een maatstaf die geen uitdrukking geeft aan “goed leven”. Het is nodig dat elke mens toegang heeft tot basisgoederen. Het is eveneens nodig om activiteiten voor het algemeen belang te stimuleren. De blinde economische groei is geen antwoord op de sociale noden. Voor het behoud van het ecosysteem, van de natuurlijke rijkdommen en van het klimaat is dat niet draaglijk, noch is het wenselijk. Wij hopen daarom noch op de hervatting van de groei, noch op de weldadigheid van besparingen. Bieden vormen een impasse voor de ontwikkeling van de mensheid.

III. EEN NIEUWE POLITIEKE ECONOMIE IN DIENST VAN DE MENSELIJKE VOORUITGANG

7. Een economie ten dienste van de menselijke noden. Ecosocialisme wil het economische en het productieve systeem ten dienste van de menselijke noden stellen. Het staat zo tegenover een beleid dat enkel oog heeft voor de aanbodzijde (supply-side policies) en dat aangehangen wordt door de liberalen. Wij verwerpen deze productivistische logica omdat deze gebaseerd is op willekeurige productie, onder eender welke voorwaarde, om op de markt te verkopen, geholpen door massale reclame. Het is overduidelijk dat met een dergelijke doelstelling, om winst te kunnen maken, men ons producten verkoopt die geprogrammeerd zijn om kapot te gaan of om sneller en sneller te verouderen. Hoe lang moeten wij ons neerleggen bij de almaar groter wordende afvalberg die onze beschaving voortbrengt? Hoe lang kunnen we nog blind blijven voor het gegeven dat een groot gedeelte van die afvalberg geëxporteerd wordt naar landen in het Zuiden, waar het schade aanbrengt aan de gezondheid van mens en omgeving? Onze collectieve beslissingen zouden moeten geleid worden door de bevrediging van onze echte noden (onderwijs, zorg, cultuur). Dat is de betekenis van een planning die het ecologische las principe hanteert. Door ons te baseren op echte noden, op de plicht om ons ecosysteem te bewaren en op het recht van allen om in een gezonde omgeving te leven, wordt de logica omgekeerd, het maakt het productiestelsel compatibel met deze vereisten.

8. Breken met traditionele denkpatronen. Ecosocialisme daagt de dictatuur uit van de gevestigde belangen en van de private eigendom van de productiemiddelen. Het stelt ook de arbeidsrelaties in vraag. We verdedigen de sociale eigendom van de productiemiddelen en alle alternatieve voorstellen voor een sociale economie in termen van zelfbeheer en coöperatieven. We hechten veel belang aan fiscale soevereiniteit en nationalisering als een middel voor publiek beleid, met name in de bank- en kredietsector. Indexering van menselijke vooruitgang, minder globalisering, een sociaal en ecologisch protectionisme, een gegarandeerd basisinkomen, een gesocialiseerd loon en een maximum inkomen zijn maar enkele van onze voorstellen om de breken met het bestaande denken. We vermijden hiermee in de val te trappen om steun te leveren aan het systeem. We moeten ook de arbeidstijd drastisch verminderen door minder maar beter te werken, waarbij er werk is voor iedereen. We stellen volledige tewerkstelling als een doel en herbepalen de finaliteit van het werken. Het heeft geen zin om langer te werken dan nodig is om te produceren wat we nodig hebben. De tijd die vrijkomt kan gebruikt worden voor activiteiten die vandaag als onproductief worden aanzien maar die wel noodzakelijk zijn om goed te leven.

9. Anders produceren. De volledige opknappbeurt van ons productiesysteem is gebaseerd op het herlocaliseren van activiteiten, op de ecologische herindustrialisering, op het herstructureren van faciliteiten en het herverdelen van werk. Vele noden blijven onbeantwoord: in een geherstructureerde industrie, in persoonlijke diensten, in agro-ecologie, in landbouw gericht op voedselonafhankelijkheid en op gezondheid voor iedereen, in onderzoek en in de groene sectoren die streven naar minder afhankelijkheid van niet-hernieuwbare natuurlijke bronnen (groene gebouwen, energie-efficiëntie, thermische renovatie van huizen, hernieuwbare energie). Terwijl de werkloosheid en de sociale crisis toenemen, wordt de noodzaak om werk te scheppen of om jobs te behouden al te vaak afgezet tegen de noodzaak van milieubescherming. Dit is absurd. Dit is één van de economische en sociale gevolgen van het liberale laissez-faire. Het herlocaliseren en een ecologische transitie laten daarentegen toe om werk te scheppen of te behouden, zowel lokaal als duurzaam, en dat op globaal niveau.

10. De 'groene regel' wordt ons politiek kompas. De 'groene regel' (naar analogie van de gulden regel vansoberheid) is onze belangrijkste indicator voor het economisch beleid. Deze vervangt het besparingsbeleid, de structurele aanpassingen die worden opgelegd door de Wereldbank, het Internationaal Monetair Fonds, de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank. Onze indicator richt zich op het verzekeren van verantwoordelijkheid ten aanzien van de mensheid en het ecosysteem. Zo kunnen we de ecologische schuld aflossen. Onze indicator combineert de nood om de consumptie van bepaalde materiële goederen te verminderen met de nood om andere activiteiten te stimuleren, waarbij systematisch rekening wordt gehouden met de ecologische voetafdruk. De schade die reeds is aangebracht door de uitstoot van broeikasgassen en het verlies aan biodiversiteit moet goed gemaakt worden. Zo wordt het afbouwen van onze ecologische schuld een middel om het publiek beleid te evalueren. We zijn al lang voorbij het punt dat we meer grondstoffen gebruiken dan dat de planeet kan hernieuwen. We zijn al lang voorbij het punt waarbij onze hoeveelheid afval groter is dan de planeet kan verwerken. Het is onze doelstelling om terug te gaan tot voor dat punt, zodat we onze ecologische voetafdruk op zijn minst neutraliseren. Dit betekent dat we de uitstoot van broeikasgassen drastisch moeten verminderen en nucleaire energie moeten afbouwen. Deze creëert immers een onhandelbaar probleem van radioactief afval dat zorgt voor onaanvaardbare risico's voor mens en ecosysteem.

IV. WERKEN AAN EEN ECOSOCIALISTISCHE OMWENTELING

11. De strijd moet zich verenigen. Ons doel om te breken met de oude productiewaarden vereist dat zoveel mogelijk mensen betrokken zijn in de politieke actie. Het komt er op aan tegelijkertijd te verenigen en te handelen. Het gaat er niet om gelijk te hebben onder gelijkgestemden. Wij staan naast de werkers en naast zij die uitgestoten worden door het systeem. Wij staan naast diegenen die vechten voor alternatieve sociale en milieuprojecten. We kunnen niet ecologisch herstructureren zonder hen en al helemaal niet tegen hen. De onderzoekers en de werkers in de industrie zijn niet onze tegenstanders in deze radicale koersverandering van de maatschappij. Dat zijn de banken, de multinationale ondernemingen en de aandeelhouders. Zij sturen de productiepatronen volgens hun private belangen en niet in het algemene belang.

12. Strijd en verzet heruitvinden. De ecosocialistische revolutie combineert programmavoorstellen en een aanwezigheid in de sociale en de milieustrijd. Wij staan naast zij die zich verzetten. De burgers die betrokken zijn in dit project spelen een rol in de ontwikkeling van praktische experimenten en alternatieven: lokale distributienetwerken, verenigingen voor het behoud van kleinschalige landbouw, acties tegen de verstedelijking van landbouwgrond, transitie-netwerken, bedrijfsovernames onder werkerscontrole, lokale ruilsystemen, verantwoord sparen, aanvullende munteenheden, collectief wonen en carpoolen. Zij zijn bezig met acties van geweldloze burgerlijke ongehoorzaamheid, bijvoorbeeld acties tegen reclame of tegen de inbeslagname van huizen. Verkozen vertegenwoordigers voor het ecosocialistisch project verbinden zich tot een consequent handelen in wat zij zeggen en doen. Zij revitaliseren de linkerzijde door stappen te ondernemen om bijvoorbeeld reclame te bannen, door nutsbedrijven terug onder publiek beheer te brengen, door verspillende consumptie zwaar te belasten of door openbare dienstverlening gratis te maken.

13. Milieuplanning invoeren. Milieuplanning betekent dat we zowel de lange termijn als het publieke leiderschap onder controle van de burgers, werkers en consumenten plaatsen. Het probleem is niet de industrie, het onderzoek of de technologie op zich, maar het gebrek aan keuze en controle door de burger. Een civiele omwenteling is nodig om de controle over het economisch en politiek gebeuren te

heroveren. Deze explosieve mix van revolutionair optimisme en technische expertise is wat wij nastreven. Een ecologisch plan geeft ons de mogelijkheid om een nieuwe koers naar een andere manier van ontwikkeling uit te tekenen. Hiervoor moeten we onze noden in vraag stellen en de productie, de handel en de consumptie heroriënteren naar onze sociale en ecologische waarden. Het wetenschappelijk onderzoek moet geheroriënteerd worden op het algemeen belang en naar de reële noden en moet nieuwe vormen van participatie uitvinden, bijvoorbeeld via burgerraden. Overheidsscholen moeten het algemene niveau van kennis en vaardigheden van mensen van alle leeftijden aanscherpen en zo de weg vrij maken voor het ontstaan van nieuwe activiteiten en gedachten. Er moeten conferenties met publieke participatie komen om de criteria van sociale en ecologische zin en de bestaande verbanden met de verschillende niveaus van beleid te herbekijken en om de milieuplanning te evalueren.

14. Zonder een grondwettelijke vergadering is gelijkheid en een sociale republiek onmogelijk!

Wij bevestigen de nood aan een hoger niveau van gemeenschappelijke cultuur via de openbare scholen, waar ook aandacht is voor ecologisch onderwijs. Hoe kunnen we anders tot individuele en collectieve emancipatie komen die de weg kan vrijmaken voor eensgezindheid over een gedeeld sociaal contract. Het ecosocialistische project herbevestigt de rol van de staat, de gemeenschap en de openbare diensten. Deze zijn essentieel om tot een breuk te komen, om een bevrijdende maatschappij te bouwen en om gelijke toegang tot fundamentele rechten te verzekeren, voor iedereen, overal. We moeten een grondwettelijke vergadering organiseren. Deze moet de instellingen hernieuwen, van beneden naar boven. Er moeten democratische werkwijzen en middelen komen die verzekeren dat burgers permanent betrokken zijn en soeverein in alle domeinen. Deze revolutionaire taak is enorm. Wij hebben het dan ook over een systeem van zorg voor de stad en voor het platteland in plaats van stedelijke wildgroei; de concentratie van populaties in grote steden en georganiseerde competitie tussen gebieden. Wij staan voor een nieuwe vorm van stedelijkheid. Een urbanisme dat die functies samen brengt die essentieel zijn om goed te leven (openbare dienstverlening inzake zorg, onderwijs, wonen, werk, cultuur en vrije tijd, biodiversiteit en landbouw). Wij verwerpen dat leven tot koopwaar wordt gemaakt, wij kampen tegen de privatisering van genetisch gemanipuleerde organismen, water, energie, kennis en de openbare diensten. Openbare dienstverlening moet onder publiek beheer komen. We moeten de verhoudingen binnen de staat herbekijken, de borg voor republikeinse gelijkheid, lokale autoriteiten en het handelen van burgers, vakbonden, verenigingen en gebruikers.

15. Het is ook een cultuurstrijd.

Het ecosocialistisch project leidt tot een ideologische strijd die onder meer via het openbaar onderwijs zal plaats grijpen. Het wil de verbeelding dekoloniseren. Het wijst de programmering van een volgzame individuele consument af. We worden immers onderworpen aan de meningen van zogenaamde experts en aan de vereisten van productivisme die ons doen verlangen naar “onschuldige” en nutteloze producten die aan de andere kant van de wereld worden gemaakt in schandalige arbeidsomstandigheden en onder ontoereikende of onbestaande milieuwetgeving. Het gevecht tegen het gewapend deel van het productivisme, de reclame, moet opgevoerd worden! Samen met de strijd tegen de commercialisering van het lichaam, seksisme, mode en de media, ondersteund door kredietmaatschappijen die ons conditioneren en ons onderwerpen aan constante prikkels om te kopen en te verspillen. Dit ideologisch gevecht is ook een gevecht van woorden. Wij verwerpen het beleid de neoliberale huichelarij: de prijs van arbeid die een kost wordt, sociale zekerheidsbijdragen worden geherclassificeerd als lasten, videobewaking wordt verbloed als videobescherming en nucleaire energie wordt als propere energie verkocht.

16. De obstakels van de liberale verdragen moeten weg. Op wereldschaal wijzen wij alle akkoorden af die worden opgelegd door de Wereldhandelsorganisatie. Het gaat over alle vrijhandelsakkoorden en economische partnerovereenkomsten die bijdragen aan de uitputting van natuurlijke bronnen, de uitbuiting van volkeren in het Zuiden en sociale dumping in de ontwikkelde landen. Daar de Europese Unie de belangrijkste handelszone in de wereld is, heeft haar evolutie een invloed op de hele wereld. Het gevoerde beleid is gebouwd op bestaande verdragen en besparingsplannen die tot stand kwamen onder de leiding van economische en financiële lobbies. Alle verdragen en plannen zijn gericht op de afbouw van openbare dienstverlening, de uitbreiding van private commerciële belangen en vrijhandel. De mercantiele competitie is een bron van verspilling aangezien openbare dienstverlening en gemeenschappelijke rijkdom worden vernietigd, enkel ten dienste van private belangen. Een liberaal besparingsbeleid maakt het in Europa onmogelijk om de productie en de handel te controleren en in de richting van menselijke vooruitgang te sturen. Onder deze omstandigheden houden wij vol dat een eco-socialistisch beleid in Europa ongehoorzaam moet zijn ten opzichte van de neo-liberale richtlijnen van Europa. Om dit te bereiken, is het noodzakelijk om tot een ander machtsevenwicht te komen tussen burgers, de financiële macht en de antidemocratische instellingen van de Europese Unie. De Europese Unie mag dan nog de relevante schaal zijn om een wijd verspreid sociaal en milieubeleid te voeren, de implementatie van een dergelijk beleid is enkel mogelijk door de bouw van een ander Europa, een Europa onder de democratische controle van het volk.

17. We voeren een internationale en universele strijd. Er is slechts één ecosysteem dat menselijk leven mogelijk maakt. We hebben slechts één planeet. We moeten daarmee op alle mogelijke manieren rekening houden. Beslissingen die genomen worden aan de ene kant van de aardbol, hebben elders ook gevolgen. Het ecosocialistisch project veronderstelt de erkenning van de verantwoordelijkheid van de landen van het Noorden, van de Wereldhandelsorganisatie, het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank, tegenover de volkeren van het Zuiden. Het eco-socialistische project wijst de georganiseerde competitie af en is voor samenwerking. Het wijst productivisme af, vanwege de nefaste gevolgen op het globale klimaat, vanwege het plunderen van de natuurlijke bronnen, vanwege de wedloop voor akkerbouwgewassen en vanwege de besparingsmaatregelen van de Troika. Het ecosocialistische project veronderstelt ook de erkenning van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en de oprichting van een internationale rechtbank voor misdaden tegen het milieu. Ecosocialisme vraagt ons om bij te dragen aan een debat waarbij het verband wordt gelegd tussen ontwikkeling, sociale vooruitgang en milieubescherming. Om hier toe te komen, ondersteunen wij en halen wij inspiratie bij het alternatieve beleid elders: de burgerrevoluties, de Arabische Lente, het afwijzen van de schuld en van de mediamonopolies in Argentinië, de grondwetgevende vergaderingen in IJsland en Venezuela, het Yasuni ITT-initiatief om olie niet op te boren in Ecuador, enz. De kennis, de ervaring en de methoden die worden opgebouwd in deze situaties moeten samen komen. Het eco-socialistische project moet ondersteund worden door een globaal forum, opdat dit het doel wordt van onze burgerrevolutie.

18. Een democratische omwenteling of hoe de civiele revolutie de weg vrij maakt voor ecosocialisme. Gezien de schaal van ons opzet - een nieuwe koers, weg van het productivistische kapitalistische model van - kunnen we ons niet tevreden stellen met een eenvoudige electorale verandering, noch met beslissingen die worden opgelegd van bovenaf. Er is een radicale omwenteling van de instellingen, inbegrepen verkiezingen met proportionele vertegenwoordiging, gender evenwicht en een verbod op het combineren van mandaten, nodig. Zo zal een adequate vertegenwoordiging van de actuele diversiteit tot stand komen. Het zal er op aan komen de oligarchie op de knieën te krijgen en om publieke

soevereiniteit te verzekeren via echte democratie, onder alle omstandigheden. Dit maakt het nodig dat de eco-socialistische parlementaire meerderheid zijn inspanningen zal combineren met volksbewegingen die uit alle domeinen van de samenleving komen. Dit heropeisen van het politieke en het burgerinitiatief door elke man en vrouw dient om te bepalen waar het algemene belang ligt, overal en over elk onderwerp. Dat noemen we de civiele revolutie. Het is een revolutie omdat het de bedoeling heeft om de eigendomsverhoudingen te wijzigen, omdat het institutionele systeem en de hiërarchie van wettelijke, sociale en milieunormen die de samenleving en de economie organiseren. Het is ook een revolutie van burgers omdat het de bedoeling is om iedereen te bekrachtigen, zich bewust te maken van zijn of haar macht, niet in het belang van een specifieke sociale laag maar voor het belang van de mensheid in haar geheel. Het is een revolutie van burgers omdat we voorzien in institutionele vormen voor onszelf en ons onderwerpen aan het universele stemrecht binnen een kader van politiek pluralisme. We weigeren te aanvaarden dat wanhoop en woede tot haat leiden. Wij willen geen verlichte avant-garde, noch een groene dictatuur, noch ethnocentrische afzondering. Wij steunen het democratische pad van de burgerrevolutie. De mens is niet het probleem, hij is de oplossing. Het ergste dat uit de huidige crisis kan voortkomen is dat zou blijken dat de mensheid niet in staat was om zich open te stellen voor een nieuwe toekomst. Ecosocialisme kan die nieuwe toekomst zijn. Laat hem bloeien.

